JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIUSEPPE TESAURO
5 päivänä kesäkuuta 1997 *

1. Tässä valituksessa Englannin oikeuden mukaan perustettu, konkurssipesän hallinnassa oleva yhtiö Blackspur DIY ja sen johtajat ja osakkaat Kellar, Glancy ja Cohen (jäljempänä valittajat), vaativat yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-168/94, Blackspur ym. vastaan neuvosto ja komissio, 18.9.1995 antaman tuomion, [1] jossa hylättiin kokonaisuudessaan kanne, jossa vaadittiin neuvoston ja komission velvoittamista korvaamaan vahinko, jonka valittajat väittivät itselleen aiheutuneen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien maalaussivellinten tuontia koskevan polkumyyntitullin asettamisesta.

Tosiseikat

2. Komissio aloitti Eurooppalaisen sivellin- ja sutiteollisuuden liiton (Fédération européenne de l'industrie de la brosse et de la pinceauterie, jäljempänä FEIBP) valituksen perusteella tutkimuksen tietyntyyppisten Kiinasta peräisin olevien sivellinten tuonnista. Kyseessä olleen kiinalaisen viejän sitouduttua rajoittamaan vientiä menettely saatettiin päätökseen 9.2.1987 tehdyllä neuvoston päätöksellä 87/104/ETY [2] ottamatta käyttöön polkumyyntitullia.

3. Vuonna 1988 FEIBP teki uuden valituksen, joka koski tällä kertaa sitä, ettei kiinalainen viejä noudattanut sitoumuksensa ehtoja. Menettelyn uudelleen aloittaminen johti tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien maalaus-, penslaus- ja lakkaussivellinten tai muiden vastaavien sivellinten tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta 29 päivänä syyskuuta 1988 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 3052/88, [3] joka tuli voimaan 5.10.1988. Väliaikaisen polkumyyntitullin suuruudeksi vahvistettiin 69 prosenttia kyseisten tuotteiden nettomääräisestä yksikköhinnasta (ks. asetuksen 1 artiklan 2 kohta).

Neuvosto kumosi aikaisemman päätöksensä 87/104/ETY 14.11.1988 tehdyllä päätöksellä 88/576/ETY [4] ja antoi 20.3.1989 asetuksen (ETY) N:o 725/89 tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien maalaus-, penslaus- ja lakkaussivellinten tai muiden vastaavien sivellinten tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja tätä tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta määräämisestä [5]. Tulli oli saman suuruinen kuin väliaikainen tulli.

* *Alkuperäinen kieli: italia.*

1 — Asia T-168/94, Blackspur, tuomio 18.9.1995 (Kok. 1995, s. II-2627).

2 — EYVL L 46, s. 45.

3 — EYVL L 272, s. 16.

4 — EYVL L 312, s. 33.

5 — EYVL L 79, s. 24.

4. Blackspur, joka oli perustettu vuonna 1988 ja jonka toimialana oli harrastajille tarkoitettujen työkalujen myynti ja markkinoille saattaminen, oli tilannut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen selostamien tosiseikkojen [6] mukaan ensimmäistä kertaa Kiinasta peräisin olevia siveltimiä vuoden 1988 heinäkuussa. Tämä lasti tullattiin 5.10.1988, jolloin asetus N:o 3052/88 tuli voimaan. Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset vaativat tullin maksamista 5.3.1990. Elokuussa 1990 Blackspur asetettiin selvitystilaan ja tämän jälkeen konkurssiin.

5. Yhteisöjen tuomioistuin totesi 177 artiklan mukaisessa oikeudenkäynnissä [7] 22.10.1991 antamassaan tuomiossa, [8] ettei asetus N:o 725/89 ollut pätevä. Komissio aloitti tämän vuoksi tutkimukset uudelleen [9] ja saattoi polkumyyntimenettelyn päätökseen 18.5.1993 tehdyllä päätöksellä [10] ottamatta käyttöön suojakeinoja.

6. Valittajat hakivat 5.8.1993 muutosta yhteisöjen tuomioistuimessa sen vahingon perusteella, jonka ne olivat yleisesti kärsineet yhteisöjen toiminnan vuoksi polkumyyntitullin käyttöönoton yhteydessä. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY [11] 4 artiklan mukaisesti asia siirrettiin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio

7. Asiassa, joka saatettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, komissio ja neuvosto esittivät prosessiväitteen, joka koski sitä, että kantajat eivät olleet toimittaneet mitään todisteita sopimussuhteen ulkopuolisesta yhteisön vastuusta eli moititun toiminnan lainvastaisuudesta, kärsitystä vahingosta ja moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Prosessiväite päätettiin käsitellä pääasian yhteydessä.

6 — Kuten komissio toteaa vastaajan vastauksessaan, on todettava, että kantajien ensimmäisen tilauksen tarkkaa ajankohtaa koskeva ilmoitus on ristiriitainen. Kanteessa ne olivat ilmoittaneet täksi ajankohdaksi heinäkuun 1988, kun taas kantajan vastauksessaan ne olivat korjanneet, että tämä ensimmäinen tilaus tehtiin toukokuussa 1988. Valituksessaan ne väittävät, että ensimmäinen 100 000 GBP:n suuruinen tilaus tehtiin huhtikuussa 1988 (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämässään kanteessa ne väittivät neuvotelleensa vielä viejän kanssa sopimuksesta toukokuussa), mutta että tämä tilaus vahvistettiin vasta osittain heinäkuussa.

7 — Erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kyseisten tuotteiden tavanomaista arvoa ei ollut määritelty "asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla", joten se oli vastoin polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 5 kohdan a alakohtaa (EYVL L 209, s. 1).

8 — Asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991 (Kok. 1991, s. I-5163).

9 — Ks. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien maalaus-penslaus- ja lakkaussivellinten tai muiden vastaavien sivellinten tuontia koskevasta polkumyynnin vastaisesta menettelystä annettu lausunto (EYVL 1992, C 24, s. 3).

10 — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien maalaus-, penslaus- ja lakkaussivellinten tai muiden vastaavien sivellinten tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn päättämisestä 18 päivänä toukokuuta 1993 tehty komission päätös 93/325/ETY (EYVL L 127, s. 15).

11 — EYVL L 144, s. 21.

8. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perustellusti, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan "jotta yhteisö olisi vastuussa — — tiettyjen edellytysten on täytyttävä; nämä edellytykset ovat, että toiminta, josta toimielimiä syytetään, on lainvastaista, että vahinko on todellinen ja että yhteisön toimielimen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys" [12] ja että todistustaakka syy-yhteyden olemassaolosta (kuten muutkin vastuun edellytykset) kuuluu kantajille. [13] Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkastellut yksinomaan kysymystä syy-yhteydestä ja päätynyt siihen, että sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa kantajat eivät olleet näyttäneet toteen syy-yhteyden olemassaoloa. Tämän vuoksi kanne hylättiin.

9. Todettuaan, ettei kantajayrityksen taseita tilikausilta 1988—1989 ja 1989—1990 ollut toimitettu tuomioistuimelle, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli tilintarkastustoimiston laatimia asiakirjoja voidakseen arvioida, olivatko kantajien vahinkoa koskevat väitteet perusteltuja (44 kohta).

Kantajien esittämien asiakirjojen perusteella ja erityisesti kantajan vastauksen liitteen 22 perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että Blackspur toi perustamisajankohdan ja elokuun 1990 (selvitystilaan asettaminen) välisenä aikana ainoastaan yhden erän Kiinasta peräisin olevia siveltimiä ja tämän erän kokonaisarvo oli 40 948,38 Englannin puntaa (GBP) (todellisuudessa tullin ja arvonlisäveron nettoarvo oli ainoastaan 22 831,55 GBP). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kantajien tuomioistuimelle toimittaman tilintarkastustoimiston laatiman kertomuksen perusteella, että Blackspurin liikevaihto vuoden 1988 heinäkuun ja vuoden 1989 elokuun välisenä aikana oli 1 435 384 GBP.

10. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että Blackspurin sen väitteen tueksi, jonka mukaan Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynti edusti puolta yhtiön liikevaihdosta ennen polkumyyntitullin käyttöönottoa, ei ollut esitetty minkäänlaisia todisteita.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi myös tilintarkastustoimiston kirjeen perusteella, että Blackspurin liikevaihdosta samana aikana 40,44 prosenttia tuli sivellinten myynnistä, jonka kokonaisarvo oli 580 503 GBP; tämä ei vastaa kantajien väitteitä, joiden mukaan Blackspur ei olisi voinut löytää muita vaihtoehtoisia hankintalähteitä polkumyyntitullin käyttöönoton vuoksi. Seuraavasta ajanjaksosta (syyskuu 1989—heinäkuu 1990) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi edellä mainitun tilintarkastustoimiston kirjeen perusteella, että Blackspurin liikevaihto oli kasvanut noin 30 prosenttia huolimatta siitä, että sivellinten

12 — Ks. riidanalaisen tuomion 38 kohta.

13 — Ks. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisen tuomion 40 kohdassa mainitsemien tuomioiden lisäksi asia 40/75, Société des produits Bertrand v. komissio, tuomio 21.1.1976 (Kok. 1976, s. 1, 14 kohta); yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 17.12.1981 (Kok. 1981, s. 3211, 51—55 kohta) ja asia 310/81, EISS v. komissio, tuomio 15.3.1984 (Kok. 1984, s. 1341, 16 kohta).

myynti väheni selvästi eli 40,44 prosentista 3,01 prosenttiin.

11. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin edustamien markkinoiden menettäminen ei kuitenkaan estänyt Blackspuria jatkamasta taloudellista toimintaansa elokuuhun 1990 asti, jolloin selvitysmenettely aloitettiin. Erityisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että tilintarkastustoimiston kirjeessä ei ilmoiteta sitä, missä määrin edullisten sivellinten markkinoiden menettäminen oli vaikuttanut Blackspurin taloudelliseen tulokseen siten, ettei yhtiö ollut voinut toteuttaa luottolaitoksensa hyväksymää liiketoimintasuunnitelmaa; se totesi myös, etteivät kantajat olleet esittäneet mitään muita todisteita siitä, että huono taloudellinen tulos olisi johtunut Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin päättymisestä.

12. Koska kantajat eivät olleet esittäneet todisteita väitetyn lainvastaisen toiminnan ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä, Blackspurin vahingonkorvausvaatimus hylättiin eikä vahingon ja lainvastaisen toimen olemassaoloa koskevaa kysymystä tarkasteltu enempää. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän vuoksi myös muiden kantajien esittämän vahingonkorvausvaatimuksen, jonka nämä olivat esittäneet yhtiön velkojen takaajina, joiden oli vastattava yhtiön veloista velkojille, sekä osakkaina, joiden osuudet yhtiössä olivat menettäneet arvonsa ja joiden sijoittama osakepääoma oli menetetty.

Muutoksenhaku tuomiosta

13. Kantajat (jäljempänä valittajat) hakivat 27.11.1995 muutosta tuomioon yhteisöjen tuomioistuimessa vaatimalla, että tuomioistuin a) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, b) palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi sekä c) velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14. Valittajat vetoavat useisiin valitusperusteisiin, jotka koskevat oikeudenkäyntivirhettä ja yhteisön oikeuden rikkomista.

15. Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt tuomion 41 kohdassa oikeudellisen virheen todetessaan valittajien väittäneen, että Kiinasta peräisin olevien siveltimien myynti edusti puolta Blackspurin liikevaihdosta, vaikka valittajat olivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa väittäneet ainoastaan, että Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin olisi pitänyt edustaa puolta liikevaihdosta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valittajien mukaan virheellisesti myös valittajien väittäneen, että 586 000 GBP:n suuruisten voittojen menetys johtui siitä, että Blackspur oli asetettu konkurssiin, vaikka valittajien mukaan todellisuudessa ne olivat väittäneet, että tämä voittojen menetys tapahtui jo ennen konkurssimenettelyä eikä se johtunut siitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemät virheet aiheuttivat valittajien

mukaan oikeudellisen virheen, koska valittajien todellisia väitteitä ei otettu huomioon.

16. Toisessa valitusperusteessaan valittajat toteavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näyttää tuomionsa 43 kohdassa esittävän päätöksensä tueksi sen, että Blackspur, jota pyydettiin toimittamaan taseet tilikausilta 1988—1989 ja 1989—1990, oli vastannut epätyydyttävällä tavalla, ettei se voinut toimittaa niitä. Todellisuudessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut missään vaiheessa pyytänyt taseita, vaan toivonut ainoastaan saavansa tietoja yhtiön liikevaihdosta mainittuina vuosina.

17. Toinen valitusperuste koskee sitä, että tuomion 44 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että Blackspurin taloudellista tulosta koskeva tilintarkastustoimiston laatima kirje on ainoa todiste syy-yhteydestä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajien mukaan jättänyt ottamatta huomioon kanteen liitettä 1 ja vastauksen liitettä 26 ja jättänyt määräämättä asian selvittämistoimia. Toimiessaan näin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut ottanut huomioon asiaa koskevia todisteita ja oli perustanut syy-yhteyttä koskevan näkemyksensä todisteeseen (tilintarkastustoimiston laatima kirje), joka oli laadittu erityisesti vastaamaan yhtiön liikevaihtoa koskevaan kysymykseen eikä syy-yhteyttä koskevan kysymyksen tarkastelua varten.

18. Valittajat myöntävät kuitenkin,[14] että tuomion 47 ja 48 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut päätöstään edellä esitetyn lisäksi sillä, että valittajien mukaan edellä esitetyt vaatimukset pitäisi ottaa huomioon vain jos tuomion perustelujen 47 ja 48 kohdassa on myös oikeudellinen virhe. Erityisesti valittajat katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt päätyä 1.7.1988—31.8.1989 välisenä aikana toteutuneen sivellinten myynnin perusteella (joka edusti noin 40,44 prosenttia liikevaihdosta) hylkäämään väitteen, jonka mukaan vaihtoehtoisia hankintalähteitä ei löytynyt juuri polkumyyntitullin käyttöönoton vuoksi ja että tämän vuoksi Blackspur oli vetäytynyt edullisten sivellinten markkinoilta. Tässä yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli tehnyt oikeudellisen virheen tulkitsemalla väärin valittajien näkemystä, jossa nämä ainoastaan totesivat, että tullin käyttöön ottaminen esti niitä tuomasta suunnitelmien mukaan Kiinasta peräisin olevia siveltimiä, mutta ei estänyt muualta peräisin olevien sivellinten tuontia. Valittajien pyrkimykset tuoda muualta peräisin olevia siveltimiä eivät johtaneet mihinkään lopputulokseen, joten oli selvää, että tämä vahingoitti niiden toimintaa.

Valittajat katsovat erityisesti, että se, ettei siveltimiä myyty marraskuusta 1989 lähtien, johtui ainoastaan tullin käyttöönotosta. Ne väittävät, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut huomioon kanteen liitteeseen 1 sisältyviä tietoja, eikä se ole pitänyt Cohenin istunnossa esittämiä seikkoja

14 — Ks. valituksen 52 kohta.

merkityksellisinä. Cohen on esittänyt, että tullin käyttöönottamisen jälkeen Blackspurilla on ollut varastossa siveltimiä, joten se on voinut jatkaa toimintaansa lyhyellä aikavälillä mutta että sen jälkeen kun nämä varastot on myyty, Blackspur ei voinut enää löytää muita hankintalähteitä.

19. Edelleen valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion 48 kohdassa esittämä väite, jonka mukaan siveltimien myynnin päättyminen ei estänyt Blackspuria jatkamasta taloudellista toimintaansa ja jopa kasvattamasta liikevaihtoaan, oli täysin epäasianmukainen. Toiminnan jatkaminen ja liikevaihdon kasvattaminen olivat vain seurausta yhtiön yrityksistä selvitä polkumyyntitullin asettamisen aiheuttamista seurauksista, ja nämä yritykset osoittautuivat riittämättömiksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta kanteen liitteen 1 perusteella, että Blackspurin kokonaisliikevaihto 1.9.1989—31.7.1990 oli 4 402 225 GBP, kun se oli ollut aikaisemmin vain 1 864 016 GBP. Valittajat kiistävät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen, ettei tilintarkastustoimiston kirjeessä esitetä syitä, joiden vuoksi toteutunut liikevaihto ei ollut riittävä, jotta yhtiö olisi voinut toteuttaa luottolaitoksensa hyväksymän liiketoimintasuunnitelman, ja väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli käyttänyt kirjettä muihin tarkoituksiin kuin siihen tarkoitukseen, johon se oli laadittu, eli antamaan tietoja liikevaihdosta. Sitä vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut ottanut huomioon vastauksen liitteessä 26 esitettyä ulkopuolisen talousasiantuntijan selvitystä. Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksella muiden todisteiden puuttumisesta ja siitä, ettei tilintarkastustoimiston laatimalla kertomuksella ollut merkitystä arvioitaessa syy-yhteyden olemassaoloa, on käännetty todistustaakka velvoittamalla valittajat näyttämään, ettei sellaisia seikkoja ollut olemassa, jotka olisivat voineet vaikuttaa kausaaliseen tapahtumien kulkuun.

20. Valittajat riitauttavat sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Blackspurin osakkaiden ja johtajien vahingonkorvausvaatimukset ja katsovat ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut huonosti niiden vaatimuksia toteamalla tuomion 51 kohdassa, että takaussitoumukset velvoittivat osakkaita ja johtajia antamaan pääomaosuuksia Blackspurille. Tosiasiassa johtajat vastasivat Blackspurin veloista.

Toiseksi valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli virheellisesti päätellyt asiassa Dumortier frères ym. vastaan neuvosto annettuun tuomioon [15] perustuvan oikeuskäytännön perusteella, että oikeussääntö, jonka mukaan konkurssimenettelystä aiheutuneita menetyksiä on pidettävä niin välillisenä ja kaukaisena vahinkona, ettei yhteisön voida katsoa olevan niistä vastuussa.

Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli todennut, ettei toimielinten

15 — Yhdistetyt asiat 64/76 ja 113/76, 167/78 ja 239/78 sekä 27/79, 28/79 ja 45/79, Dumortier frères ym., tuomio 4.10.1979 (Kok. 1979, s. 3091, 21 kohta).

toiminnan ja Blackspurin osakkaiden ja johtajien väittämän vahingon välillä ollut syyyhteyttä, joten se oli tehnyt oikeudellisen virheen kieltäytyessään hyväksymästä Blackspurin ulkopuolisen talousasiantuntijan todistajanlausuntoa, joka esitettiin vastauksen liitteessä 26.

21. Vastaajina olevat toimielimet vaativat valituksen hylkäämistä ja toissijaisesti sitä, että valituksen todetaan olevan perusteeton. Jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että valitus on perusteltu ja kumoaa sen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, vastaajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian lopullisesti EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti palauttamatta sitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja hylkää valittajien alun perin esittämät vaatimukset ja toteaa ne osittain perusteettomiksi.

22. Mielestäni esitetyt vaatimukset on osittain hylättävä ja osittain todettava perusteettomiksi.

a) *Blackspurin valitus*

23. Tarkastelen aluksi valitusperusteita, jotka koskevat tuomion 47 ja 48 kohdassa esitettyjä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perusteluja. Koska näillä perusteluilla, jos niissä ei ole tehty sellaisia virheitä, jotka voidaan riitauttaa yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 168 a artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaisesti, voidaan selvästi tukea päätelmiä, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätynyt, tuomion muita kohtia koskevat valitusperusteet menettävät merkityksensä; saatan joka tapauksessa palata niihin jäljempänä. Kuten edellä jo todettiin, valittajat myöntävät itsekin, että muilla perusteluja koskevilla väitetyillä virheillä ei ole vaikutusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemään tosiseikkojen selostamiseen siinä tuomion osassa, jota nyt tarkastellaan.

24. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päätellyt valittajien esittämien tietojen perusteella, että heinäkuun 1988 ja elokuun 1989 välisenä aikana Blackspur oli pystynyt löytämään vaihtoehtoisia hankintalähteitä niiden siveltimien korvaamiseksi, joille oli asetettu polkumyyntitulli, ja että se oli myynyt korvaavia tuotteita yhteensä 580 503 GBP:n arvosta. Alempi oikeusaste piti merkittävänä tätä summaa, joka on kiistaton niiden tietojen valossa, jotka valittajat esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämän pyynnön perusteella, koska kuten tuomion 45 kohdassa todettiin, ainoan Kiinasta peräisin olevien sivellinten toimituserän arvoksi laskettiin, tulli ja arvonlisävero mukaan lukien, 40 948,38 GBP. Vaikka tähän arvoon lisättäisiin 40 prosentin voitto, jonka valittajat väittävät saaneensa kyseisistä tuotteista, se on silti tuskin kymmenesosa vuosina 1988—1989 myytyjen sivellinten arvosta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus, että Blackspurilla oli muita han-

kintalähteitä, jotka mahdollistivat muiden kuin Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin, vaikuttaa sisällöllisesti oikealta. Samaa voidaan sanoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen siitä toteamuksesta, että tämän tosiseikan ja valittajien sen näkemyksen, että polkumyyntitullin asettaminen (lokakuussa 1988) pakotti Blackspurin jättämään edullisten sivellinten markkinat, välillä näyttäisi olevan ristiriita. Polkumyyntitullin asettamista seuranneena ajanjaksona muualta kuin Kiinasta peräisin olevien hankintalähteiden ansiosta toteutuneen myynnin perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi vain todeta, että polkumyynnin asettamisen ja sivellinten myynnin päättymisen välistä syy-yhteyttä marraskuun 1989 ja elokuun 1989 välisenä aikana ei ollut riittävällä tavalla näytetty toteen.

25. Myöskään tämän oikeudenkäyntiasiakirjoihin perustuvan päätelmän oikeellisuutta ei voida asettaa kyseenalaiseksi yhteisöjen tuomioistuimessa. Yhteisön järjestelmässä valitustuomioistuimen valvonta perustuu oikeuskysymyksiin ja ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi selvittää tosiseikat ja arvioida niitä. Ainoa poikkeus on tapaus, jossa toteamusten virheellisyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyistä asiakirjoista; tästä ei kuitenkaan ole kyse tässä tapauksessa. [16]

26. Valittajat väittävät, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ollut ottanut huomioon Cohenin, joka on yksi valittajista, esittämiä selvityksiä eikä määrännyt asian selvittämistoimista. Ensimmäisen väitteen osalta on syytä todeta, että Cohenin selvitykset eivät tarjonneet lisätietoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarkastelemiin, oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenneisiin tosiseikkoihin eli siihen, että polkumyyntitullin asettamisen jälkeen Blackspur onnistui löytämään markkinoilta suuren määrän sellaisia siveltimiä, joihin polkumyyntitullia ei sovellettu. Jos tulkinnanvaraista tilannetta arvioidaan valittajien eduksi, asian selvittämistoimia koskeva pyyntö voidaan katsoa esitetyksi kanteen 13 kohdassa sellaisen pyynnön muodossa, että tosiseikkoja selvitetään "selvitystoimenpiteinä" ilman muita yksityiskohtaisia toiveita kuin että selvitykseen tulee ryhtyä, jos tietyt tosiseikat kiistetään. Komissio ja neuvosto olivat aikaisemmin vastineissaan [17] ilmoittaneet, ettei todisteita syy-yhteydestä ollut olemassa, eivätkä valittajat tämän perusteella vaatineet erityisesti asian selvittämistoimia.

Yleisesti voidaan todeta, että oikeudenkäyntimenettelyyn yhteisössä on aina sovellettu todistustaakan jakautumisen osalta periaatetta, jonka mukaan sen asianosaisen, joka vetoaa tiettyihin tosiseikkoihin, on näytettävä tosiseikat toteen esittämällä todisteita, joiden perusteella yhteisöjen tuomioistuimet voivat vakuuttua näiden tosiseikkojen ole-

16 — Ks. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994 (Kok. 1994, s. I-1981, 49 kohta). Mielestäni osoituksena yhteisöjen tuomioistuimen suppeasta lähestymistavasta on valitusten tutkittavaksi ottamisen edellytysten osalta se, että vaikka muutoksenhakutuomioistuimen suostumus valvontaan sisältyy tuomion obiter dictum -osaan, suostumusta ei ole kuitenkaan koskaan konkreettisesti sovellettu, vaikka siihen vedottiin asiassa C-268/96 P(R), Stichting Certificatie, 14.10.1996 annetussa määräyksessä (Kok. 1996, s. I-4971).

17 — Ks. komission vastineen 16 kohta ja neuvoston vastineen 81 kohta.

massaolosta. [18] Tämä sääntö vastaa oikeudenkäynnissä yleisesti hyväksyttyä perustavanlaatuista periaatetta, jota noudatetaan tietyin pienin poikkeavuuksin eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Tässä tapauksessa komission ja neuvoston väitteiden valossa valittajat eivät ole esittäneet riittävästi todisteita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suoritettavien selvittämistoimien perustelemiseksi [19], eivätkä ne ole osoittaneet selvästi valittajien edustajan istunnossa esittämän todistajankertomuksen osalta kuultavia todistajia, esitettäviä tosiseikkoja ja pyydetyn istunnon syitä; [20] ei voida myöskään sanoa, että valittajat olisivat esittäneet riittävän selvästi pyynnön asian selvittämistoimista, niin että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi ollut pakko nimenomaisesti ilmoittaa syyt, miksi pyyntöön suostuttiin tai ei suostuttu. Näin ollen ei voida katsoa, että tuomiossa on tältä osin oikeudellinen virhe.

27. Valittajien esittämän tuomion 48 kohtaa koskevan valitusperusteen osalta katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kyseisessä kohdassa esittämät perustelut ovat johdonmukaista seurausta edeltävistä kohdista ja erityisesti 47 kohdasta; tämä käy ilmi kyseisen kohdan ensimmäisestä virkkeestä.

Koska oli kiistattomasti näytetty toteen, että siveltimiä (vaikka ne olivat muualta kuin Kiinasta peräisin olevia siveltimiä) myytiin edelleen paljon polkumyyntitullin asettamisen jälkeenkin ja että kokonaisliikevaihto kasvoi vuosina 1989—1990 siitä huolimatta, että sivellinten myynti päättyi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin päättymisen ja pankkien hakemaan konkurssiin johtaneen huonon taloudellisen tilanteen välillä ei ollut osoitettu olevan syy-yhteyttä.

Tältä osin valittajat arvostelevat lopuksi sitä, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut sille esitettyjä todisteita. Tätä valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska muutoksenhakutuomioistuimen tehtäviin ei kuulu alemman oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman todisteiden arvioinnin valvonta. [21] Yhteisöjen tuomioistuin on tähän mennessä poikennut tästä säännöstä ainoastaan todisteiden vääristelyn osalta, [22] mutta tässä tapauksessa ei mielestäni ole kyse tästä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen osalta. Ei voida myöskään vakavasti ottaen katsoa, että se, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluissa viitata kanteen liitteeseen 1, tarkoittaisi sitä, että todisteiden arvioinnissa olisi tehty oikeudellinen virhe yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetuin rajoituksin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse luonnollisestikaan arvioida, miksi

18 — Tämä on oikeudenkäyntiä koskeva periaate, jonka olemassaolo on tunnustettu kaikkialla oikeuskirjallisuudessa. Ks. esim. Vandersanden, Barav, *Contentieux communautaire*, Bruxelles, 1977, s. 50; Brealey, "The Burden of Proof before the European Court", *European Law Review*, 1985, s. 250 ja Lasok, *The European Court of Justice, Practice and Procedure*, 2. painos, London, 1994, s. 362. Ks. oikeuskirjallisuudesta asia 44/76, Milch-, Fett- und Eier-Kontor, tuomio 2.3.1977 (Kok. 1977, s. 393, 16 kohta) ja asia 346/82, Favre v. komissio, 30.5.1984 (Kok. 1984, s. 2269, 31 ja 32 kohta).

19 — Ks. asia 51/65, ILFO v. EHTY:n korkea viranomainen, tuomio 28.4.1966 (Kok. 1966, s. 125 ja erityisesti s. 132).

20 — Ks. asia 35/67, Van Eick v. komissio, tuomio 11.7.1968 (Kok. 1968, s. 481), jossa tätä toteamusta pidetään prosessioikeuden perustavanlaatuisten periaatteiden ilmentymänä; vaikka tämä toteamus tehtiin hallintomenettelyssä kurinpitolautakunnassa, sen voi katsoa koskevan myös oikeudenkäyntimenettelyä yhteisön tuomioistuimissa; ks. vastaavasti edellä alaviitteessä 18 mainittu Vandersandenin ja Baravin teos, s. 55 ja Lasokin teos, s. 371.

21 — Ks. edellä alaviitteessä 16 mainitussa asiassa komissio v. Brazzelli Lualdi ym. annetun tuomion 66 kohta sekä asia C-19/95 P, San Marco v. komissio, määräys 17.9.1996 (Kok. 1996, s. I-4435, 40 kohta), jonka mukaan "ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sitä, mikä merkitys on annettava sille esitetyille seikoille".

22 — Ks. asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994 (Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta).

tietyllä esitetyllä asiakirjalla ei ole merkitystä asian ratkaisun kannalta, varsinkaan kun kyseessä oleva asiakirja ei täytä tällaisessa tapauksessa vaadittuja edellytyksiä vaan siinä ainoastaan luetellaan mahdollisia myyntiennusteita, jotka kaiken lisäksi on laadittu jälkikäteen epätarkkojen tietojen perusteella, [23] koska alkuperäinen liiketoimintasuunnitelma ei koskaan toteutunut. [24]

28. Ei voida myöskään väittää, että puuttuvia todisteita olisi kompensoinut se, että faksitse esitettiin 14.4.1997 konkurssipesän hoitajan selvitys ja tämän kirje, jossa selvitettiin tämän tehtäviä. Kuten vastaajat vastasivat istunnossa, tätä asiakirjaa ei voida hyväksyä todisteeksi eikä ottaa huomioon, koska se toimitettiin liian myöhään, joten sen sisältöäkään ei tarvitse tarkastella. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 118 artiklassa määrätään, että 42 artiklan 2 kohtaa sovelletaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksestä tehdyn valituksen käsittelyyn yhteisöjen tuomioistuimessa, mutta siinä ei mainita kyseisen artiklan 1 kohtaa, joten voidaan katsoa, että siinä implisiittisesti estetään muutoksenhakuvaiheessa se, että asianosaiset esittävät lisätodisteita, vaikka niillä voitaisiin perustella myöhästymistä. Tämä näyttää olevan täysin yhdenmukaista yhteisöjen tuomioistuimen muutoksenhakumenettelyssä omaksuman erillisen roolin kanssa; tässä menettelyssä tosiseikat ja siten myös niiden varmistamis- ja arvioimiskeinot on hyväksyttävä sellaisina kuin ne ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa, eikä näitä tule selvittää enempää edes silloinkaan kun yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että arvioinnissa on rikottu oikeussääntöjä; ainoa vaihtoehto tällöin on se, että tuomio kumotaan ja asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Tässä asiassa ei esitetty myöskään riittävästi perusteita sille, miksi asiakirjan toimittaminen oli viivästynyt; tältä osin ei riitä, että todetaan komission ja neuvoston vedonneen asiakirjan olemassaoloon yhteisöjen tuomioistuimelle esittämässään vastineessa, koska sen vuoksi että se oli päivätty jo marraskuussa 1990, sen on katsottava olleen valittajien tai ainakin pesänselvittäjän käytettävissä jo selvitysmenettelyn alkuvaiheessa. Valittajat eivät ole esittäneet minkäänlaisia seikkoja tätä olettamaa vastaan.

29. Niiden valitusperusteiden hylkääminen perusteettomina, jotka on esitetty tuomion 47 kohdan jälkeen ja jotka koskevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteluja, johtaa valittajien omankin näkemyksen mukaan siihen, että muutkin valitusperusteet hylätään, koska ne koskivat lisäperusteluja eikä niillä tämän vuoksi ole

23 — Kanteen liitteessä 1 ainoastaan heijasteltiin jälkikäteen mahdollisia taloudellisia tuloksia, jotka tilintarkastustoimisto Stoy Hayward oli laatinut lokakuussa 1992 ja jotka oli osoitettu Blackspurin lakimiehille. Ennuste kattoi syyskuun 1989 ja elokuun 1990 välisen ajanjakson.

24 — Yleisesti voidaan todeta, että valittajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämät todisteet ovat kokonaan tai osittain, suoraan tai välillisesti peräisin Blackspurilta tai sen johtajilta. Näiden todisteiden merkityksettömyyttä on turha tarkastella; toistan vain mitä julkisasiamies Darmon totesi yhdistetyissä asioissa 193/87 ja 194/87, Maurissen ym. v. tilintarkastustuomioistuin, 12.4.1989 annetussa ratkaisuehdotuksessa, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi tuomionsa 11.5.1989 (Kok. 1989, s. 1045): "sellaista asiakirjaa ei pidä ottaa huomioon oikeudellisessa arvioinnissa, jonka asianosainen esittää tukeakseen omia väitteitään" (ratkaisuehdotuksen 65 kohta).

merkitystä. [25] Jotta kaikki asian puolet käsiteltäisiin, tarkastelen kuitenkin myös muita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota koskevia valitusperusteita.

30. Ensimmäinen valitusperuste koskee pääasiassa sitä, että valittajien todettiin esittäneen kaksi väittämää, joita he kuitenkaan eivät olleet tehneet. Ensimmäisellä väitteellä, jonka mukaan Kiinasta peräisin olevat sivellimet edustivat puolta Blackspurin liikevaihdosta, ei ole mitään merkitystä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei tätä väitettä ollut näytetty toteen, ja se perusti näkemyksensä sille esitettyihin asiakirjoihin ja päätyi siihen lopputulokseen, ettei Kiinasta peräisin olleiden sivellinten myynti ennen polkumyyntitullin asettamista edustanut puolta Blackspurin liikevaihdosta, eli se yhtyi valittajien todelliseen näkemykseen asiasta.

Toinen virheelliseksi väitetty väite, jonka mukaan 586 000 GBP:n tappio johtui Blackspurin asettamisesta konkurssiin, esitettiin tosiasiallisesti tuomion 41 kohdassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin osoitti täysin ymmärtäneensä valittajien väitteet, kun se viittasi tuomion 48 kohdan lopussa näiden näkemyksiin todeten, että Blackspurin "konkurssiin asettaminen olisi johtunut huonosta taloudellista tuloksesta, jonka olisi aiheuttanut Kiinasta peräisin olevien sivellinten myynnin päättyminen, minkä vuoksi yhtiö olisi menettänyt kantajien arvion mukaan 586 000 GBP:n voiton, tai että se olisi johtunut näille siveltimille asetetusta polkumyyntitullista". Näin ollen voidaan todeta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ymmärsi täysin valittajien aseman, siten kuin nämä olivat sen esittäneet: taloudellinen menetys aiheutti yhtiön konkurssin eikä ollut seurausta siitä.

Tämä valitusperuste on tämän vuoksi kokonaisuudessaan täysin perusteeton ja on siksi hylättävä.

31. Toisen valitusperusteen osalta ei vaikuta siltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todellisuudessa pyytänyt valittajia esittämään taseet. Kuten valittajat itse toteavat valituksessaan, sillä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin moitti valittajia siitä, etteivät nämä olleet toimittaneet asiakirjoja, joita ei ollut pyydettykään, ei ole mitään merkitystä asian arvioinnin kannalta. Itse asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (tuomion 44 kohdassa) antoi esitetyille asiakirjoille ja erityisesti tilintarkastustoimiston Blackspurin taloudellista tilaa koskevalle selvitykselle saman arvon kuin taseelle. Valittajien valituksen 42 kohdassa esittämän sen väitteen perusteella, jonka mukaan tällä tuomion kohdalla ei ole juurikaan merkitystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman asian arvioinnin kannalta, on syytä todeta, että jo siitä, että se on haluttu ottaa mukaan tuomioon, ilmenee, että sillä on jonkinlaista merkitystä; tätä väitettä on vaikea ymmärtää ja se korkeintaan tukee sitä näkemystä, ettei tuomioistuimen virheellä ollut juurikaan merkitystä.

25 — Ks. asia C-137/95 P, SPO ym. v. komissio, määräys 25.3.1996 (Kok. 1996, s. I-1611, 47—49 kohta).

32. On todettava, että sen valittajien valitusperusteen osalta, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole viitannut tuomion 44 kohdassa kanteen liitteeseen 1 ja vastauksen liitteeseen 26, vaan on perustanut ratkaisunsa ainoastaan valittajien esittämään Stoy Haywardin kirjeeseen vastatakseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen liikevaihtoa koskeviin kysymyksiin, todisteiden arviointi kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtäviin eikä yhteisöjen tuomioistuin voi tarkastella niitä uudelleen.

Tässä tapauksessa ei voida myöskään väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi vääristellyt todisteita päättelemällä niistä asioita, joita niissä ei ollut. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarkastelema asiakirja näyttää olevan täydellisin ja kattavin Blackspurin taloudellisesta tilasta kertova liikevaihtoa koskeva lähde erityisesti sen osalta kuinka suurta osaa sivellinten myynti edusti yhtiön kokonaisliikevaihdosta, minkä arviointia voidaan perustellusti pitää ratkaisevana arvioitaessa syy-yhteyden olemassaoloa. Lisäksi on jo todettu, että sitä ei voida arvostella, ettei hypoteettisia myyntiennusteita sisältäviä asiakirjoja, jotka laadittiin jälkikäteen epätarkkojen tietojen perusteella, otettu huomioon; tällainen on esimerkiksi vastauksen liite 1. Vastauksen liitteessä 26 on ainoastaan rahoitusasiantuntijan lausuntoja, joissa todetaan yhden valittajan esittämien tietojen perusteella, [26] että tärkein syy sille, että Blackspur asetettiin selvitystilaan, oli se, että Blackspur ei enää voinut tuoda ja myydä Kiinasta peräisin olevia siveltimiä. Näin ollen se, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa ole nimenomaisesti mainittu asiakirjaa, on aivan perusteltua.

Ei voida myöskään sanoa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tarkastelemassa Stoy Haywardin kirjeessä esitettyjä todisteita olisi vääristelty vain sen vuoksi, että valittajat toimittivat sen vastatakseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen liikevaihdosta eivätkä selvittääkseen syy-yhteyttä. Totean tämän osalta ainoastaan, että esitetyillä todisteilla on merkitystä ja niitä on tarkasteltava suhteessa niiden sisältämiin tietoihin eikä suhteessa niiden laatijoiden tarkoituksiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti nimenomaan huomioon kyseiseen asiakirjaan sisältyneet objektiiviset tiedot (erityisesti liikevaihdon ja sivellinten edustaman prosentuaalisen osuuden myynnistä), ja siinä, että se tukeutui siihen osoittaakseen syy-yhteyden (tai tiettyjen todisteiden) puuttuvan, ei ole kyse todisteiden vääristelystä. [27]

b) *Johtajien valitus*

33. Blackspurin johtajat Kellar, Glancy ja Cohen riitauttavat ensimmäisen oikeusasteen

26 — Ks. edellä alaviite 24.

27 — Valittajat toteavat lisäksi itsekin valituksen alaviitteessä 14, että esitetyssä asiakirjassa oli liikevaihdon määrää koskevien tietojen lisäksi myös tietoja taloudellisen tilan syistä.

tuomioistuimen tuomion 51 kohdan väittäen, että heidän vaatimuksensa oli kuvattu siinä väärin. Erityisesti sen osalta, miten tuomion 51 kohdan keskeinen sisältö oli kuvattu valituksen 75 kohdassa, näyttäisi siltä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi Blackspurin johtajien vaatimuksia siten, että niillä pyrittiin saamaan korvausta tappioista, jotka johtuivat sellaisten pääomaosuuksien menetyksistä, jotka nämä olivat maksaneet Blackspurin takaajina. Jos näin on, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi väärin vaatimuksen, koska valittajat eivät takaajina osallistuneet Blackspurin pääomaan vaan maksoivat sen velat, kuten he itsekin totesivat.

Tämä valitusperuste pohjautuu tuomion 51 kohdan virheelliseen ja vain osittaiseen tulkintaan, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee siinä valittajien korvausvaatimuksia erottamalla tarkasti ne vaatimukset, jotka valittajat ovat esittäneet yhtiön osakepääomaan osallistuneina ja osuutensa menettäneinä johtajina (ja osakkaina), mahdolliset osinkonsa menettäneinä osakkaina sekä takaajina, joilta on vaadittu "henkilökohtaisesta takaussitoumuksesta vastaamista sen määrän osalta, jota ei saatu perittyä yhtiöltä". Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt minkäänlaista virhettä tai jättänyt mitään huomioimatta, kun se on kuvannut valittajien vaatimuksia.

34. Valittajat väittävät lisävalitusperusteessa, joka koskee sitä tuomion osaa, jossa johtajien vaatimukset hylättiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi väärin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Dumortier frères ym. vastaan neuvosto antamaan tuomioon perustuvaa oikeuskäytäntöä. [28] Tämän tuomion perusteella ei voida vedota periaatteeseen, jonka mukaan konkurssimenettelystä aiheutuneissa tappioissa on kyse niin välillisestä ja kaukaisesta vahingosta, ettei yhteisö voi joutua sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen.

Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Dumortier frères ym. vastaan neuvosto esittämää ratkaisua ei ole tarpeen tarkastella yksityiskohtaisesti, vaan riittää, että todetaan, ettei viittaamisella tähän tuomioon ole mitään merkitystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelujen kannalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää johtajien vahingonkorvauskanteen, koska toimielinten lainvastaiseksi väitetyn toiminnan ja yhtiön väittämän vahingon välistä syy-yhteyttä ei ole näytetty toteen, eikä tällaista yhteyttä voi olla silloin myöskään tällaisen toiminnan ja osakkaiden ja takaajien väittämien vahinkojen välillä, koska lisävahingot liittyvät lainvastaiseksi väitetyn toimen vaikutuksesta yhtiön omaisuuteen (ks. tuomion 51 ja 52 kohta). Tässä tapauksessa on myös kyse liiallisista perusteluista, eikä niihin kohdistuvia valitusperusteita voida hyväksyä.

35. Koska kaikki valittajien valitusperusteet on hylätty, nämä on velvoitettava maksamaan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 ja 122 artiklan mukaisesti oikeudenkäyntikulut.

28 — Ks. edellä alaviite 15.

Ratkaisuehdotus

36. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaisi seuraavalla tavalla valittajien valitukseen:

1) valitus hylätään, koska se perustuu perusteettomiin valitusperusteisiin, jotka on osittain hylättävä;

2) valittajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.